

РЕШЕНИЕ

№ 22494

гр. София, 04.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 12.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **5893** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 10а от Закона за чужденците в Република Б..

Образувано е по жалба на Т. А., [дата на раждане], гражданин на Република Т. срещу отказ за издаване на виза, издаден на 13.05.2025г. на консул към Консулската служба при Посолството на Република Б. в [населено място], Република Т..

Жалбоподателят твърди, че отказът е незаконосъобразен. В него не се съдържат конкретни основания за издаването му и по-специално – не се съдържат конкретни факти, въз основа на които е прието, че са налице предпоставките на чл. 10, ал. 1, т. 17 ЗЧРБ – че „целта и условията на планирания престой са необосновани“. Твърди, че отказът засяга правото му на личен живот, като твърди и нарушение по ЕКППЧ. Отказът е приел, че са налице тези основания, без да е обсъдил многобройните доказателства, приложени към заявлението за издаване на виза. Иска да се отмени оспорения акт. Претендира разноски.

Ответникът – консулското длъжностно лице към Посолството на Република Б. в [населено място], Република Т. не взе становище по жалбата.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и представените доказателства, намира следното:

Жалбоподателят е подал заявление за издаване на виза съответно на 23.1.2026 г., до консула към Генералното консулство към Посолството на Република Б. в [населено място], Република Т.. Приложил е документи.

С обжалваният отказ ответникът е отказал да се издаде виза с мотива, че предоставената информация относно целта и условията на планирания престой са необосновани; съществуват

основателни съмнения относно надеждността и автентичността на представените документи или истинността на тяхното съдържание.

Съдът намира, че оспорването е основателно.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, съгласно чл. 9г ЗЧРБ, видно от заповед № 95-00-26/16.1.2025 г. на министъра на външните работи, както и заповед № 212/12.11.2024 г. на генералния консул към Генералното консулство на Република Б. в О..

Той е издаден в предвидената в закона писмена форма.

Оспореният отказ е издаден по формуляр съгласно чл. 34, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (НУРИВОВР - приета с ПМС № 198 от 11.07.2011 г., обн., ДВ, бр. 55 от 19.07.2011 г., в сила от 4.08.2011 г.), съгласно който в случаите на отказ за издаване на виза на някое от основанията по чл. 10 от ЗЧРБ се съставя формуляр в два екземпляра по образец съгласно приложение № 7, който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство или от упълномощено от него длъжностно лице.

Съдът приема, че оспореният отказ не отговаря на изискването да е мотивиран – самостоятелно отменително основание по чл.146, т.2 от АПК. В него е посочено правното основание за издаването му (чл. 10, ал. 1, т. 17 и т. 24 от ЗЧРБ), но не и конкретни фактически основания, относими към визираната законова разпоредба. Преповтарянето в мотивите на законовата норма не отговаря на изискванията за мотивиране по смисъла на чл.59, ал.2, т.4 от АПК. Не е посочено защо е прието, че не се доказват целта и условията на планирания престой; въз основа на кои конкретни факти. Посочването, че при извършена проверка е установено, че чуждият гражданин ще ползва адреса само за издаване на български лични документи също не е обосновано. Не е посочено каква е тази проверка, от кого е извършена, по какъв начин, по какъв начин и защо именно е достигнато до извод, че адресът ще се ползва за посочените цели.

Действително, по преписката е представено писмо от началник група „Миграция“, видно от което се установява, че е извършена проверка и е „установено, че чуждият гражданин ще използва адреса само за издаване на БЛД.“. Настоящият състав намира, че посоченото становище не може да послужи като мотив за издаване на оспорения отказ доколкото не може да се направи извод как така е установено, че адресът ще се използва за посочените цели, въз основа на какви доказателства; такива не са представени и в това производство.

Липсата на конкретни мотиви, свързани с отказа за издаване на виза е абсолютна предпоставка за отмяна на оспорения акт и е съгласно константната практика на Върховния административен Съд (решения по адм. д. № 12160/2018 г. и по адм. д. № 14248/2018 г., както и по-новите - решение № 5661 от 15.05.2020 г. по адм. д. № 120/2020 г. на VII отд. на ВАС, решение № 13290 от 27.10.2020 г. по адм. д. № 122/2020 г., Решение № 15639 от 16.12.2020 г. на ВАС по адм. д. № 6889/2020 г., Решение № 14956 от 3.12.2020 г. на ВАС по адм. д. № 6311/2020 г., Решение № 15518 от 15.12.2020 г. на ВАС по адм. д. № 7720/2020 г. на Четвърто отделение).

Изложеното, освен нарушение на формата по смисъла на чл.146, т.2 от АПК, навежда и съществено процесуално нарушение съгласно чл.146, т.3 от АПК, доколкото препятства правото на защита на засегнатите лица да разберат мотивите на засягащия ги негативен акт, респ. да организират защитата си срещу него.

В този смисъл е и разпоредбата на чл. 34, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (Наредбата), в която изрично е регламентирано нормативното изискване за мотивиране на отказа.

По изложените съображения съдът намира, че оспореният отказ следва да бъде отменен. Делото следва да се върне за повторно разглеждане и произнасяне по заявлението.

По разноските. Установява се, че жалбоподателят е направил такива за държавни такси – 80 лв. и адвокатско възнаграждение – 1000 лв., които следва да се присъдят.
Водим от горното, Административен Съд С. – град, Първо отделение, 64-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалба на Т. А., [дата на раждане], гражданин на Република Т., отказ за издаване на виза, издаден на 13.05.2025г. на консул към Консулската служба при Посолството на Република Б. в [населено място], Република Т..

ОСЪЖДА Министерството на външните работи да заплати на Т. А., гражданин на Република Т., евровата равностойност на сумата от 1080 лв. - разноски.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република Б..

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на [чл. 137 АПК](#).